

Hallo hallo det er Motorola Skydiving Team – vi er der om et øjeblik!

Foto: Gert Rosing

Knud "Nylle" Hansen, årgang 1948, C-57

- Hvornår startede du i sporten?

Den 25. oktober 1968.

Min far talte tit om at han godt kunne tænke sig at springe med faldskærm. Det nåede han aldrig, men han var stifter af Sportsflyveklubben i Danmark. Ham og 2 kammerater blev uddannet i Tyskland og købte et fly og begyndte at lave rundflyvning over København omkring 1930 fra Kløvermarken. Sportsflyveklubben eksisterer endnu og hører til på EKRK.

Jeg begyndte i Københavns Faldskærmsklub som 20årig i forsommeren 1968, og fik mit første T10-spring den 25. oktober samme år. Dengang skulle der bookes specialtid hos egen læge, for mit vedkommende en lørdag, hvor jeg blev testet i flere timer og der skulle udfyldes en alenlang liste af papirer inden jeg fik det 'blå' stempel.

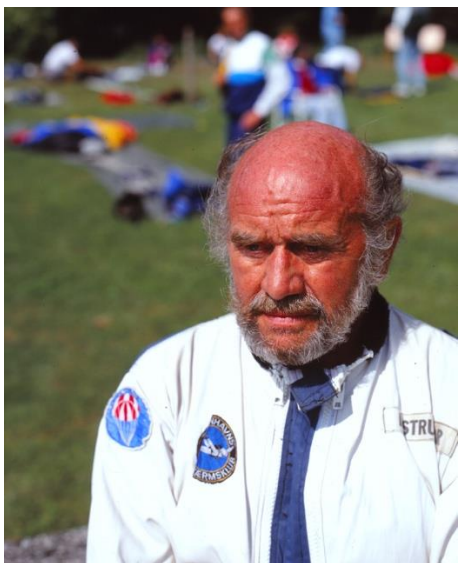
Det første spring var en trælanding hvor jeg hang og gængede et par meter over Lolland på Lungholm Gods i nypudsede franske springstøvler og gængede. Derefter var jeg tilskuer til at Falck kom og løftede skærmen af trækronerne.

Det blev kun til det ene spring den weekend, men siden hen kom der lidt mere fart over feltet.

På det tidspunkt var det sejt hvis man fik 2 spring på en weekend og 3 spring var fantastisk.

I 1970 kom jeg hjem og fortalte min mor hvor mange spring jeg havde fået, hvorpå min mor kom til at sige at det kunne måske være sjovt at prøve. Jeg tog hende på ordet og hev hende med til onsdagstræning på Forsvarets Gymnastikskole på Svanemøllen Kaserne, hvor Major N.A. Krone og J.U.E.Testmann tog sig af hende og så gik resten af sig selv. Hun fik sit første T-10 spring en solfyldt morgenstund kl. 05:30 over Lollands pløjemarken – jeg sprang en 10 sek. i en ny overflyvning så jeg kunne se om hun gjorde hvad hun havde lært.

På det tidspunkt var hun Danmarks ældste kvindelige faldskærmsspringer i en alder af 51 år. Hun var i et utal af aviser bl.a. hele bagsiden på BT og vi havde en masse journalister rendende hjemme i Gentofte i tiden lige efter. Hun fortsatte nogen tid med at springe indtil hun mødte en ny mand som hun så sprang på i stedet.

Major N.A. Krone som mange husker ham

'Nylle' i jaket, på vej til bryllup i Gershøj Kirke. På det lift var Krone med. Da jeg var stået af ved kirken, returnerede han og sprang over NFK sammen med Børge Thorsen. Det var Krones sidste spring i hans liv.

J.U.E. Testmann (Buller), en af de helt store bærende kræfter op gennem '60erne

- Øgenavnet Nylle – hvordan fik du det?

I 60erne og videre op i 70erne var vi en del fra Københavns Faldskærmsklub og FF66 der tog på skiferie sammen, hvor vi dyrkede alt det vilde fra hop til næsten nøgenløb, og en meget tidlig morgen i Val d'Isere skulle vi på en mere end 100 km lang offpist tur, og på toppen af en Alpe hvor vi i tusmørket skulle mødes med den professionelle bjergguide, fik jeg navnet da han var rundt og hilse på og udtalte vore navne, da han kom til mig og skulle sige Knud var han ved at brække tungen og fremstammede noget der lignede 'Nylle'. Mine såkaldte venner slog sig på lårene af grin og det har hængt ved lige siden. Mange i sporten aner ikke hvad mit borgerlige navn er.

- Du blev redaktør af Faldskærms-Springer

Ja, DFU's blad Springerens var et lille sort/hvid A5 blad og i 1996 fik jeg tilbuddet om at blive redaktør af 'Springeren' og skabte det nye store 4-farvemagasin Faldskærms-Springer, som mange sikkert husker, som udkom første gang april/Maj '96. I dag har elektronikken taget over, men det var en bedrift af føde et nyt flot blad i storformat.

- Kan du skabe et professionelt faldskærmsteam?

Ja, naturligvis kan jeg det. Med den besked skabte jeg Motorola Skydiving Team, som kom til at vare i rigtig mange år.

Jeg havde haft Motorola som storkunde i mit reklamebureau gennem mange år og qua det vidste de, at jeg havde noget med faldskærmssporten at gøre.

På det tidspunkt gik Motorola worldwide ind i sportssponsoring og her i Danmark blev det Thorkild Thyrring, Jens Veggerby og undertegnede, samt en golfspiller og én mere der udgjorde 'Sponsorpakken'. Et projekt der skulle vare 2-3 år. Motorola Skydiving Team holdt som det eneste i næsten 10 år. Jeg kunne frit vælge fly eller heli afhængig af opgaven. En kæmpe succes for Motorola og for holdet der bestod af Axel Skriver, Niels Brusgaard, Steffen Kristensen, Gert Rosing og undertegnede og som fast jordleder Poul Aagesen samt piloten – og ved særlige opvisninger mange flere i ens Motorola-tøj og caps.

Roskilde Skydiving Club, RSC fik ved samme lejlighed sponseret en tandemskærm og en masse radioer, dragter og caps og sågar en skræddersyet mobil Vindpose, så jeg var mere end tilfreds. Mit venskab med den daværende marketingansvarlige hos Motorola har været ved lige siden til den dag i dag.

Jeg blev så grebet af opvisninger, at jeg fik syet mit eget personlige 50 m2 Dannebrogflag med special-harness og separat front container og cut-away.

I dag er jeg super glad for at Peter Faaborg fra FDK, ville overtage missionen at holde Dannebrog flyvende som jo i år d. 15. juni på Valdemarsdag fylder 800 år.

Et ombejlet hold med utallige forespørgsler fra andre springere om en ledig plads på holdet. Mange andre spurgte ind til hvordan man fik sponsorstøtte. Det skrev jeg en artikel om i det første nummer af DFU's nye store magasin Faldskærms-Springer april/maj 1996, men ingen fangede det. En anden ting jeg påtalte flere gange var, at hvis man laver et faldskærmsteam og kalder det 'Team Sur Røv' skal man nok ikke forvente at sponsorerne står i kø. Dernæst kan en sponsor heller ikke bruge et hold til noget, der tager på 2 måneders træningsophold i USA og så kommer hjem og springer 2 konkurrencer.

Motorola Skydiving Team var et skræddersyet Opvisningsteam, der leverede varen igen og igen. Jeg aflagde altid rapport til Motorola efter hver opvisning, når fakturaen var skrevet og holdet havde fået løn. Hver opvisning var altid forbundet med mange timers planlægning som f.eks. besigtigelse af et opvisningssted, hvor jeg + 1 mere fra holdet lejede klubflyet og én af vore piloter og f.eks. fløj til Jylland og kørte hen og så på forholdene om alting var ok, og så hjem igen og planlægge resten.

Motorola Skydiving Team var et proff. team der opererede over hele landet hvor Motorola var.

Vi lavede opvisninger i hele Danmark, hvor der var et mobilcenter der forhandlede Motorola telefoner – bare de havde en græsplæne eller parkeringsplads, så kom vi.

Engang skulle Motorola præsentere en verdensnyhed af en mobiltelefon for alle Danmarks forhandlere på et meget stort hotel. Skæbnen ville, at da de for et hav af forhandlere skulle hive verdensnyheden frem havde de 'glemt' den – og vupti kom Motorola Skydiving Team dalende ned fra himlen og landede på terrassen med den lille verdensnyhed.

Dannebrog på 50 m²

Foto: Henrik 'Røde' Herold

- Opvisninger blev dit hjertebarn

Ja, jeg sprang flere konkurrencer op gennem årene fra DM og meget andet, men det var opvisninger der tiltrak mig mest, så det helligede jeg mig til, og det blev til et utal af opvisninger over hele landet.

Landskamp i Parken

Bare for at nævne et par stykker var Landskamp i Parken en ganske stor begivenhed med 10 mand og det store Dannebrog på 50 m², masser af røg og andre flag og som altid mine elskede håndlavede luftbomber 'Dansk Løsen' fra Tivoli's Fyrværkerimester Lars Hoffmann Barfods hånd. Et snedigt system med el-tænding og et lukket kredsløb af hensyn til sikkerheden ombord på fly. Det kunne kun jeg håndtere som uddannet fyrværkerimester hos Barfod.

12-14 gymnastikpiger kom løbende og greb flaget og vi springere gik med vore skærme i armene bag flaget hen til kridtstregen med et landshold på hver side og de kongelige og ambassadører på tribunen, og der sang vi vort fædrelands nok så berømte 'Der er et yndigt land' – det var noget der gav myrepatter over hele kroppen.

I 1992 fik jeg en aftale på plads med en af Parkens stor-entreprenører der ville sponsere 10 specialsyede skærme komplet med alt til indvielsen af det nye Nationalstadion samt efterfølgende opvisninger ved alle landskampe.

Den aftale blev desværre forpurret af en militær karriere. Åbningen af Parken blev frataget DFU og endte som en militæroperation med én militærmand i faldskærm med en fodbold.

Starten i 60'erne på faldskærmssport i Danmark skete med militærets hjælp, men så mange år efter havde DFU ikke behøvet en militærmand i toppen der i den grad misbrugte sit job for egen vindings skyld. Det var en sort dag for mig, for RSC og for dansk civil faldskærmssport.

Margrethefjorden '96

Natopvisninger i en teaterforestilling arrangeret som tableau begyndende i Roskilde Domkirke hvorefter publikum blev spredt ud over Roskilde til spektakulære oplevelser for igen at blive samlet ved Vikingeskibs Museet, hvor et kor på 200 sangere i hvide kjortler stod på vandet og sang (der var bygget en bro til formålet 5 cm under vandoverfladen fra museet og skråt over til den ene bred) med en fed belysning. Midt i korsangen der blev speaket kom 'De Lysende Stjerner' ned fra himlen med blå Politi blink på hvide hjelme og landede mellem 2 små projektører, hvor efter vi fes ud i de ventende biler og kørte tilbage til Afgangshallen på EKRK, hvor vi pakkede med lynets hast imens 'Tiger' Pilatussen holdt udenfor og 'møllede' og wupti afsted igen og det hele gentog sig igen stadig imens koret sang – 'De Lysende Stjerner' kom endnu engang – denne gang med masser af sving og snurrebasser i mens de blå Politiblink oplyste de 10 skærme på nattehimmelen. Forestillingen kørte flere aftener – det var edderhyleme fedt og sjovt.

Danmarks Idrætsforbunds 125 år jubilæum

Danmarks Idrætsforbund havde jubilæum og i den anledning arrangerede de et motionsløb der hed 'Løb i dag og kom i Mål i morgen' med start og mål på Christiansborg Slotsplads. Over hele indre by var der gymnastik-, og idrætsopvisninger af alle DIF's medlemmer, men da vores elskede sport for det meste foregår i luften, skruede vi en opvisning sammen, der med denne aften vindretning passede med exit lidt efter Christiansborg Slot og med landing på Rosenberg Eksercerplads – uden Dannebrog kun med Tivoli fyrværkeri der fik de menige på kasernen til at stå ret i soveposen.

Piloten mørklagde Tiger så det eneste publikum så var, da vi tændte de blå politiblink i exit og tordnede ned ad indtil vi åbnede og de blå politiblink oplyste kalotterne over hovedet på publikum.

Springet blev speaket på Christiansborg Slotsplads og rygterne siger at 30-40.000 mennesker hujede og skreg i en euforisk stemning, da vi kom flyvende hen over indre by – Slotspladsen, Højbro Plads, Amager Torv og på højre side Kongens Nytorv og hen til Rosenberg Slot. Det var en ultimativ oplevelse selv for garvede springere med langt over 5.000 spring.

Copenhagen Games

København blev som mange andre europæiske hovedstæder udvalgt til at afvikle Copenhagen Games på Østerbro Stadion hvor et utal af verdens topatleter skulle dyste og sætte nye verdensrekorder. Motorola Skydiving Team fik den ærefulde opgave at levere en opvisning der blev transmitteret i direkte TV af DR1 til mere end 250.000.000 mennesker i hele verden + de 15.000 publikummer der sad på stadion.

Den direkte TV-transmission foregik fra Rosinens hjem og direkte ned i DR1's OB-vogn på Østerbro Stadion hvorfra det røg på storskærmen og videre direkte ud i verden. Der blev transmitteret fra Black Beaver og i exit, og i den 4-mands vi lavede hvor Rosinen havde stadion i hullet af vores armgreb var superb. Publikum kunne se det på mega storskærme og hvis de kiggede op, kunne de se os – total 3d surrealistisk.

Først da Motorola Skydiving Team var landet kunne Carl Lewis løbe sin 100 m finale. Mere end 250 mill. seere – vi var pavestolte – formentlig den mest eksponerede faldskærmsopvisning i Danmark nogensinde.

Det var et lille udplug af nogle af de opvisnings-highlight jeg skruede sammen, som den dag i dag stadig dukker op på nethinden af og til og bringer et dejligt smil frem.

- Du lavede også opvisninger med bonus

Ja, opvisningerne jeg skruede sammen, havde også en anden vinkel som f.eks. da Motorola Skydiving Team skulle lave en opvisning til den første Slotskoncert på Ledreborg Slot. Vi skulle have slotsejeren Jock Monroe med ned i tandem. Hele hans familie kom fra Skotland for at overvære både tandemspringet og koncerten og da Jock Monroe er skotte ville han springe i kilt. Familien gik på jagt i København og fik fat i et par boxershorts i model Dannebrog.

De ville ikke se ham flyve rundt i kilt med 'pegepind' over publikum – så han fik bokseshotsene på og gennemførte springet lige efter bogen, og jeg afleverede ham pænt til Hans Otto Bisgaard på scenen.

I planlægningen af opvisningen havde jeg kontakt med slottets direktør, en meget smuk kvinde. Vi planlagde opvisningen til mindste detalje – og lidt til.

Vi blev forelskede og jeg flyttede ind i hendes tjenestebolig, en kæmpe stor villa på hjørnet af slotspladsen. På den måde varede 'opvisningen' i mere end 2 år hvor vi sluttede forholdet.

Jeg lærte meget i den store opvisningstid – ovenstående var én af dem – you never know? Jeg elskede at lave faldskærmsopvisninger.

Peberholm er 'min ø' – Jeg landede der til indvielsen af Øresundsforbindelsen med det store Dannebrog og 'lidt fyrværkeri'. Der var 10.000 vis af mennesker til den kæmpe store indvielsesfest – Peberholm - 'Once in a Lifetime' – øen er 'min' – 'Nylle' was there.

Swoop Challenge

Jeg bliver ganske varm om hjertet når Swoop Challenge løber af stablen hen over København og Peblingesøen. Det er den mest publikumsvenlige disciplin der findes. Den ende af søen ser jeg som en Intimscene med tusinder af publikummer på 3 sider.

En kombination af konkurrence og fed underholdning og kanon reklame for vores elskede sport.

– Husker du nogle specielle konkurrencer du har deltaget i?

Ja det gør jeg absolut. I 1972 var vi to præcisionshold der tog afsted til Tyskland hvor der skulle være en International Præs. konkurrence i Dortmund. Vi var omkring 12-15 nationer og blev indkvarteret på en skole inde i Dortmund by – samme sted hvor konkurrencen skulle afholdes. Vi sov i fine senge med fjederbund og tykke madrasser og alt var super og velfungerende.

Springgraven havde man lavet på skolens idrætsplæne hvor der også var pakkeområde og heliport hvilket gav nogle særlig sjove pakkeproblemer når heli'erne startede og landede, så var det med at holde på de fint oplagte baner så det ikke var en ommer.

De amerikanske hold ankom med stil hver morgen i deres egen heli fra en nærliggende militærbase.

Konkurrencen var sponsoreret af Union Bryggerierne i Dortmund hvilket betød, at der rundt om springgraven, var øl-barer der fik leveret øllet i tykke slanger fra 4-5 øl-tankvogne der stod i en cirkel om hele pladsen.

En af Union Bryggeriernes øl-tankvogne

Jørgen Wæver, DFC, blev Nr. 2 i individuel Præs. Poul Jørgensen KFK kiggede på.

Uheldet ville, at det regnede de første 2-3 dage og den lokale klub der afholdt konkurrancen havde klublokale på den lokale kro – jeg vælger her ikke at skrive flere detaljer om den konkurrence, men den kom i gang og Jørgen Wæver, DFC blev Nr. 2 i Individuel Præs.

Det var nok den festligste og mest underholdende konkurrence jeg har deltaget i. Et mix af faldskærmssport og oktoberfest med fri hane 24/7 og masser af vitaminholdige øller til at tage med hjem til Danmark – det ville aldrig finde sted i vore dage.

Om det var p.g.a. den konkurrence, at jeg fokuserede mere på opvisninger, lader vi stå i det uvisse?

- Ved du om nogle af dine faldskærmsvenner stadig springer?

Ja det ved jeg og jeg har ganske god kontakt med en del af dem. Poul Erik Hansen 'Filler' og Niels Brusgaard (tidligere L&B) er de helt gamle fra min tid der stadig springer og fra de store Motorola dage er der også Gert Rosing, 'Rosinen', Steffen Kristensen, L&B og Axel Skriver. Dertil kommer der en del andre, men vi har stiftet en lille forening 'Det Gode Selskab' der spiser med kniv og

gaffel et par gange om året og altid indledt med et kulturelt indslag. Så jo, jeg sætter stor pris på de gamle venskaber og stærke bånd – og historierne er jo ikke blevet mindre kedelige med årene. Selv ham der uddannede mig i '68 Erik Damgaard, Damse, har jeg meget fin kontakt med, han runder 80 år senere på året.

- Hvad mener du om kvinder i faldskærmssporten

DFU's kampagner på bl.a. Facebook for at hverve 'kvinder til faldskærmssporten' syntes jeg er super god. Når jeg ser et indslag fra DFU, liker jeg det videre på min egen side. Det er skønt med kvinder – også i faldskærmssport – så forsæt endelig med den kampagne.

- Vil du starte med at springe igen?

Jeg drømmer tit om det, men alder og lidt knas med bentøjet gør at jeg ikke leger mere med tanken, men et tandemspring er jeg stadig frisk på, og dem har jeg flere af når en tandemmaster skal have et vedligeholdelsesspring, så har jeg altid meldt mig som passager – det er en sjov oplevelse at være passager – det er der jo ikke så mange almindelige springere der har prøvet.

- Hvordan ser du at sportens udvikling fra da du begyndte og til i dag?

Da jeg begyndte, var det temmelig vanskeligt bare at få et spring, men med militærets hjælp lykkedes det - og tak for det. Kort tid efter begyndte vi at tage til Frankrig der var væsentlig længere fremme med sporten.

Chalon-sur-Saône i de franske Bourgognemarken og Strasbourg var 2 steder hvor meget lykkedes, og efter en springferie på 14 dage kunne du gå på vandet, når du kom hjem. Vi havde flere gange besøg af en fransk instruktør på Lolland og når det var færdigt, var vi nogle stykker der susede ned til ham i Frankrig og forsatte undervisningen.

Jeg er glad for at vi stadig dyrker Stil og Præs. – 2 fornemme discipliner men desværre ikke så publikumsvenlige som Swoop. Og RW er jo den mest populære disciplin – socialt samvær og holde i hånd – jeg mindes de store Herkules Boogies i Sverige det var tider, og nu er det som om det danske forsvar åbner lidt op for de muligheder herhjemme som sidste år i Odense.

Jeg kunne godt tænke mig et se noget mere CRW – det er en meget fascinerende disciplin – og publikumsvenlig som ikke har været oppe og ringe i Danmark som f.eks. wingsuit er, som jo ikke er spor publikumsvenlig, men jeg mindes forleden hvor jeg så en video hvor 2 wingsuit springere fløj tilbage og ind i flyet – den video kan man godt se et par gange.

DFU - Faldskærms Museum

Vi er flere af os gamle fra Ruder Konges tid, der kæmpede for at få faldskærmssporten op at stå i Danmark – jeg syntes det er lykkedes flot som DFU ser ud i dag – strømlinet og fremme i skoene med en god ledelsesstruktur. Mange af os gamle har tit talt om hvorfor der ikke findes et Faldskærms Museum, der viser sporten fra den gang, til det den er i dag. Fra en T-10 til trekantede og firkantede skærme og alt mulig andet på fotostater og gamle film og gamle rekvisitter som det kun fandtes dengang. En location med mulighed for at holde mindre møder. Jeg er sikker på, at der er mange af de gamle der har en masse 'gammelt ragelse' liggende! Det er hermed en opfordring til at gå en tur på loftet og i kælderen og se hvad der dukker op.

Derefter skal der så findes et lokale, hvilket nok bliver den største udfordring sammen med finansieringen, men til den slags projekter er Københavns Kommune nogle gange til at tale med. DFU's egen Hall of Fame.

Lad os få en dialog og gode forslag på bordet.

- Kan man som elitespringer hjælpe nye springere, og hvordan?

Det tror jeg godt kan lade sig gøre – måske som en slags mentor/ung springer system, hvor mentoren kunne være en gammel rotte der måske ikke springer helt så meget mere og måske gerne vil bruge lidt tid på de unge og finpudse teknikkerne. En gammel rotte til 3-4 unge lovende springere?

Blue Skies

Knud 'Nylle' Hansen, årgang 1948, C-57